

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 743/2025
12.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Гордане Којић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марине Јовановић Бајовић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Великој Плани К 402/20 од 14.04.2025. године и Кв 95/25 од 29.04.2025. године, у седници већа одржаној 12.06.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марине Јовановић Бајовић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Великој Плани К 402/20 од 14.04.2025. године и Кв 95/25 од 29.04.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Великој Плани К 402/20 од 14.04.2025. године одбијен је, као неоснован, захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Марине Јовановић Бајовић од 10.03.2025. године, за накнаду трошкова кривичног поступка у предмету тог суда К 402/20.

Решењем Основног суда у Великој Плани Кв 95/25 од 29.04.2025. године, у ставу првом, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Марине Јовановић Бајовић изјављена против првостепеног решења, а у ставу другом, одбијен је, као неоснован, захтев истог браниоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Марина Јовановић Бајовић, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 262. став 2. ЗКП и члана 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и пресудом укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду или да иста преиначи тако што ће усвојити захтев за накнаду трошкова

кривичног поступка од 10.03.2025. године, као и да окривљеном досуди трошкове жалбеног поступка.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног нижестепена решења побијају због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Наиме, супротно наводима захтева за заштиту законитости, по налажењу Врховног суда правилно је поступио нижестепени суд када је правноснажним решењем одбио као неоснован захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Марине Јовановић Бајовић, за накнаду трошкова на име награде за састав трошковника – допуну трошковника од 10.03.2025. године.

Према стању у списима предмета К 402/20, Основни суд у Великој Плани је решењем од 03.01.2024. године према окривљеном обуставио кривични поступак вођен због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, услед одустанка надлежног јавног тужиоца од оптужбе и одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Након правноснажности решења бранилац окривљеног АА, адвокат Марина Јовановић Бајевић, поднела је Основном суду у Великој Плани дана 11.01.2024. године захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, насловљен као трошковник, у коме је тражила награду за пружене адвокатске услуге – присуствовање одржаном главном претресу дана 30.10.2023. године, у износу од 31.500,00 динара, приступ на неодржани главни претрес дана 14.07.2023. године, у износу од 18.000,00 динара и на име путних трошкова у износу од 14.660,00 динара, односно укупно 64.160,00 динара.

Решењем Основног суда у Великој Плани К 402/20 од 29.03.2024. године које је постало правноснажно 09.04.2024. године усвојен је у целости наведени захтев и окривљеном АА су досуђени трошкови кривичног поступка у износу од 64.160,00 динара, који се имају исплатити из буџетских средстава суда на рачун браниоца, адвоката Марине Јовановић Бајовић, у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Након тога, исти бранилац дана 10.03.2025. године подноси допуну захтева за накнаду трошкова, насловљену као допуна трошковника, тражећи исплату награде на име састава трошковника од 11.01.2024. године, у износу од 27.000,00 динара.

Дакле, у конкретном случају бранилац је посебним поднеском од 10.03.2025. године захтевала накнаду награде за састав трошковника од 11.01.2024. године, коју накнаду није тражила у том поднеску – трошковнику.

Није спорно да поднесак - трошковник којим се тражи накнада награде и нужних издатака браниоца из члана 261. став 1. тачка 7) ЗКП представља поднесак из Тарифног броја 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, за чије састављање по ставу 2. Тарифног броја 4. браниоцу припада 50% награде из Тарифног броја 1, што је Врховни суд истакао у више својих одлука. Међутим, то не значи да бранилац има право на награду за састављање више поднесака – трошковника, а за трошкове чија висина му је била позната у време подношења захтева за накнаду трошкова, као што је то у конкретном случају. У супротном, сваки појединачни трошак могао би се захтевати посебним поднеском уз захтевање накнаде трошкова за састав тог поднеска, што је супротно циљу и сврси одредаба ЗКП о трошковима кривичног поступка.

Наиме, у поднетом трошковнику од 11.01.2024. године бранилац није тражила награду за састав тог трошковника већ је то тражила новим трошковником, након већ донетог решења о траженим трошковима. Пропуст браниоца да поднеском од 11.01.2024. године тражи и трошкове награде за састав тог поднеска не може се исправљати подношењем новог поднеска – допуне трошковника, чиме се узрокују даљи трошкови састављања тог поднеска, евентуалне жалбе против одлуке суда у вези тог поднеска и слично. У конкретном случају се управо то догодило подношењем новог трошковника - допуне од 10.03.2024. године.

Према одредби члана 262. став 2. ЗКП посебно решење о висини трошкова доноси председник већа или судија појединац уколико недостају подаци о висини трошкова, а када се ти подаци прибаве.

Како је у време подношења захтева за накнаду трошкова насталих пред Основним судом у Великој Плани судом од 11.01.2024. године браниоцу, адвокату Марини Јовановић Бајовић била позната висина награде за састав поднеска – трошковника, по важећој Адвокатској тарифи и како захтев за накнаду тог трошка није истакла у том поднеску, то нису испуњени услови из члана 262. став 2. ЗКП да се о новоподнесеном захтеву – допуни трошковника, одлучује новим посебним решењем, због чега је правилно правноснажним решењима, допуна трошковника браниоца од 10.03.2024. године, одбијена као неоснована.

Следствено изнетом, по оцени Врховног суда, неосновани су наводи браниоца окривљеног којима се истиче да је доношењем побијаних решења учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, због чега је поднети захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, одбијен као неоснован.

Из наведених разлога Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Андреа Јаковљевић, с.р.

Светлана Томић Јокић, с.р.

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**